

TASAVALLAN RINTAMARESERVIEN MUODOSTAMISESTA

1. KIRJE VKP(b):n KESKUSKOMITEAN POLIITTISELLE BYROOLLE

Ranskan ja Amerikan menettely, jotka avoimesti tukevat puolalaisia ja Wrangelia, kuin myöskin Englannin menettely, joka vaieten hyväksyy tuon tukemisen, toisaalta, ja puolalaisten menestykset, odotettavissa oleva Wrangelin vahvistaminen uusilla voimilla ja Romanian itäisen armeijan keskittäminen Dorohoin seuduille, toisaalta, — muodostavat Tasavallalle vaikean kansainvälisen ja sotilaallisen tilanteen. On ryhdyttävä heti toimeen Tasavallan turvaamiseksi vereksillä jalkaväkisotilailla (noin sata tuhatta), vereksillä ratsumiehillä (noin 30 tuhatta) ja tarpeellisilla sotilaallisilla varustuksilla.

Puolalaisten viime menestykset ovat paljastaneet meidän armeijoittemme peruspuutteen — voimakkaiden rintamareservien puuttumisen, — siksi on Tasavallan sotilaallisen mahdin lujittamisen lähimmän ohjelman tärkeimmäksi kohdaksi otettava voimakkaiden reservien muodostaminen, jotka voidaan heittää rintamalle millä hetkellä hyvänsä.

Edelläsanotun perusteella ehdotan hyväksyttäväksi seuraavan ohjelman Tasavallan rintamareservien muodostamiseksi:

1. Jatkaen tulilinjoilla olevien taistelukuntoisten divisioonien normaalista täydentämistä on heti alettava taistelukyvyttömiksi tulleiden tyhjien ja puoli-tyhjien divisioonien (jalkaväen) siirtäminen selustaan.

2. Otaksuen, että rintamalta pois siirrettäviä jalkaväkidivisioonaa tulee olemaan noin 12—15, ne on keskitettävä sellaisille seuduille (ehdottomasti viljaseuduille), mistä ne voidaan suuremmitta viivytyksittä heittää tilanteesta riippuen Wrangelin, Puolan tai Romanian rintamalle (kolmasosa poissiirretyistä divisioonista voitaisiin keskittää esimerkiksi Olviopolin seuduille, toinen kolmannes Konotopin—Bahmatshin seuduille ja viimeinen kolmannes Ilovaiskajan—Volnovahan seuduille).

3. Näitä divisioonaa on täydennettävä ja varustettava silmälläpitäen sitä, että joka divisioonan miesvahvuus kohotetaan 7—8 tuhanteen ja että ne kaikki tulevat täysin taisteluvalmiiksi vuoden 1921 tammikuun 1 päivään mennessä.

4. On ryhdyttävä heti täydentämään meidän toimivia ratsuväkiosastojamme siten, että lähimpien kuukausien aikana (tammikuuhun mennessä) 1. Ratsuväkiarmeija saa 10 tuhatta, 2. Ratsuväkiarmeija 8 tuhatta ja Gajan armeijakunta 6 tuhatta ratsumiestä.

5. On ryhdyttävä heti muodostamaan viittä 1.500 miehen vahvuista ratsuväkiprikaattia (yksi prikaati terekiläisistä kasakoista, toinen Kaukaasian vuoristolaisista, kolmas uralilaisista kasakoista, neljäs orenburgilaisista kasakoista, viides siperialaisista). Prikaatien muodostaminen on suoritettava kahden kuukauden aikana.

6. On ryhdyttävä kaikkiin välttämättömiin toimenpiteisiin autoteollisuuden kunnostamiseksi ja kehittämiseksi kiinnittäen erikoista huomiota „Osten“ ja „Fiat“ autojen korjaamiseen ja valmistamiseen.

7. On kehitettävä kaikin keinoin panssarituotantoa silmälläpitäen pääasiassa autojen panssaroinnista.

8. On kehitettävä kaikin keinoin lentokoneteollisuutta.

9. On laajennettava huolto-ohjelmaa edellämainittuja seikkoja vastaavasti.

J. Stalin

Elokuun 25 p:nä 1920.
Moskova. Kreml.

2. LAUSUNTO VKP(b):n KESKUSKOMITEAN POLIITTISELLE BYROOLLE

Trotskin vastaus reserveistä on tyhjää sanahelinää. Trotskin edellisessä sähkösanomassa, johon hän vetoaa vastauksessaan, ei ole viittaustakaan reservien muodostamisen suunnitelmaan ja sellaisen suunnitelman välttämättömyyteen: milloin divisioonat on siirrettävä pois; mille seuduille; missä ajassa on suoritettava divisioonien täydentäminen, täydennyksen koulutus ja sisäinen yhdistäminen,— kaikki nämä kysymykset (ne eivät ole lainkaan sivuseikkoja!) on sivuutettu.

Kesäkamppailussa oli tärkeä (kielteinen) merkitys sillä seikalla, että reservit olivat etäällä rintamista (Uralilla, Siperiassa, Pohjois-Kaukaasiassa): reservit eivät saapuneet ajoissa, vaan suuresti myöhästyneinä ja useimmiten eivät saavuttaneet tarkoitustaan. Siksi

on jo ennakolta huomioitava reservien keskittämisen seudut mitä tärkeimpänä tekijänä.

Yhtä tärkeä (myöskin kielteinen) merkitys oli täydennysväen **kouluttamattomuudella**: puolivalmiit ja sisäisesti yhteenliittämättömät täydennykset, jotka kelpasivat yleishyökkäyksen vyöryn tilanteessa, eivät tavallisesti kestäneet vihollisen vakavia vastaliikkeitä, vaan luovuttivat miltei koko sotakalustonsa ja antautuivat viholliselle vangiksi kymmenin tuhansin. Siksi on myöskin koulutuksen ja täydentämisen määräaika huomioitava jo ennakolta mitä tärkeimpänä tekijänä.

Vielä tärkeämpi (myöskin kielteinen) merkitys oli reserviemme **satunnaisella ja tilapäisellä** luonteella: kun meillä ei ollut varsinaisia reservijoukkoja, niin reservejä otettiin usein satunnaisesti ja sangen hätäpikaa kaikenlaisista kirjavista joukko-osastoista aina VOHR:n sotaväkeä¹⁰³ myöten, mikä horjutti armeijoittemme lujutta.

Lyhyesti sanoen: on alettava (heti!) **suunnitelmallinen** työ Tasavallan turvaamiseksi huomattavilla reserveilla, — muuten voimme joutua uuden „odottamattoman“ („kuin lumi niskaan“) sotilaallisen katastrofin partaalle.

Huolto ei ole „kaikkein tärkein“, kuten Trotski väärin luulee. Kansalaissodan historia osoittaa, että huolimatta köyhyydestämme me olemme kuitenkin suoriutuneet huollosta, ja sittenkin puolet sotilaille annettujen „paitojen“ ja „saappaiden“ kokonaismäärästä osoittautui joutuneen talonpojille. Miksi? Siksi, että sotilas vaihtoi (ja tulee vaihtamaan!) niillä talonpojalta maitoa, voita ja lihaa, siis sitä, mitä me emme kykene hänelle antamaan. Huollosta me suoriuduimme

myöskin tämän (kesä-) kamppailun aikana, mutta siitä huolimatta kärsimme tappion (luullakseni ei kukaan ole vielä rohjennut syyttää huoltomiehiämme syytäksi tappioihimme Puolan rintamalla...). Ilmeisesti on olemassa huoltoa tärkeämpiä tekijöitä (joista kts. edeltä).

On kerta kaikkiaan ja ainiaaksi luovuttava siitä vahingollisesta „opista“, jonka mukaan sotaväen huolto annetaan siviilivirastojen tehtäväksi, mutta kaikki muu — Kenttäesikunnalle. Keskuskomitean on tiedettävä ja valvottava sotilashallinnon elinten **kaikkea työtä**, siihen lukien rintamareservien valmennuksen ja rintamaoperatiot, ellei se halua joutua uuden katastrofin partaalle.

Siksi vaadin tiukasti, että:

1) sotilashallinto ei pyrkisi pääsemään asiasta fraaseilla „sotilaspaidoista“, vaan laatisi (ryhtyisi heti laatimaan) Tasavallan rintamareservien muodostamisen konkreettisen suunnitelman;

2) että Keskuskomitea käsittelisi (Puolustusneuvoston kautta) tämän suunnitelman;

3) että Keskuskomitea voimistaisi valvontaa Kenttäesikuntaan nähden ottamalla käytäntöön Ylipäällikön tai Kenttäesikunnan päällikön aika-ajoittaiset selostukset Puolustusneuvostolle tai Puolustusneuvoston jäsenistä muodostetulle erikoisvaliokunnalle.

J. Stalin

Elokuun 30 pnä 1920

Julkaistaan ensi kertaa